

К. Ю. Михайлова, магістрант
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Царьов М. С.,
канд. екон. наук, доцент)

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ОБЛІКУ АМОРТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

V відповідності з нормами П(С)БО 7 «Основні засоби», *амор-*

similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman I

(експлуатації). Вартість, яка амортизується, представляє собою первісну або переоцінену вартість об'єкта основних засобів за вирахуванням ліквідаційної вартості [1].

Амортизаційні відрахування — справляння амортизаційних відрахунків, тобто певних сум грошей відповідно до розмірів фізичного спрацювання і техніко-економічного старіння. Ці відрахування включають до собівартості продукції, реалізують при продажу товарів, а потім накопичують у спеціальному амортизаційному фонді, що слугує відновленню основних фондів.

Амортизація основних засобів нараховується із застосуванням таких методів: *прямолінійного, зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивного, виробничого, податкового*. Метод амортизації основних засобів обирається підприємством самостійно з урахуванням очікуваного способу використання активу та фіксується в наказі про облікову політику. Треба зауважити, що вибір податкового методу нарахування амортизації значно полегшує роботу бухгалтерів у зв'язку з відсутністю необхідності обчислення постійних податкових різниць на даній ділянці бухгалтерського обліку.

Проблема обліку амортизаційних відрахувань вважається однією з найактуальніших, тому що амортизаційні відрахування є одним з елементів собівартості, що відображено в наступних нормативно-правових актах:

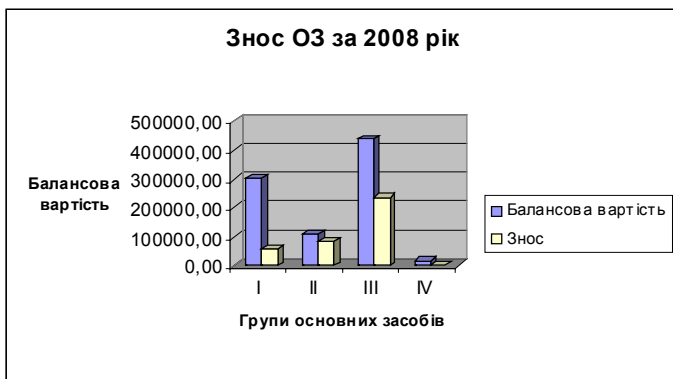
1. Закон України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» від 16.07.99 р. № 996-XI;
2. П(С)БО 7 «Основні засоби», затверджене Міністерством фінансів (МФ) України від 27.04.2000 р. № 92;
3. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів, затверджені наказом МФ України від 30.09.03 р. № 561.

Розглядаючи питання амортизації і її зв'язок з капітальними вкладеннями, на особливу увагу заслуговують роботи М. Чумаченка [2], де вказано, що амортизаційні відрахування є джерелом фінансування, які підкріплені наявністю коштів, і можуть бути використані на капітальні інвестиції.

Залишки невикористаного джерела (амортизації) рік у рік можуть потенційно збільшуватися. В умовах системи обліку, основаної на принципі нарахування, зокрема, витрат на амортизацію, єдиним засобом контролю за використанням коштів на відновлення необоротних активів є їхнє акумулювання на окремому рахунку в розмірі нарахованої амортизації. Розроблене положення про використання забалансового рахунку 09 «Амортизаційні відрахування» для обліку використання амортизаційного фонду має більше довідковий і рекомендаційний характер і принципово нічого не вирішує в обліку витрат на придбання основних засобів, тим більше, не є відбиттям джерела придбання їх та утримання.

Це відображено наочно на матеріалах Будівельного управління ДУС на 01.09.2008 р.

Група основних засобів	Балансова вартість, грн	Знос, грн
I	305423,79	59314,73
II	109949,21	82423,03
III	438810,82	237527,45
IV	18371,32	2467,84
Разом	872555,14	381733,05

Отже, при балансовій вартості всіх груп основних засобів Будівельного управління ДУС у 872555,14 грн, знос основних засобів становить 381733,05 грн. Тобто, на забалансовому рахунку 09 «Амортизаційні відрахування» вже накопичено і не використано 381733,05 грн. Ця сума являє собою так званий амортизаційний фонд і в той же час великий капітал внутрішнього джерела, який можна спрямувати на модернізацію, поліпшення, дообладнання, ремонт (у тому числі і капітальний) наявних основних засобів, а також придбання нових.

Список використаних джерел

1. *Бутинець Ф. Ф. та ін.* Бухгалтерський фінансовий облік. — Ж., 2002.
2. *Чумаченко Н.* Амортизационные отчисления — существенный источник финансирования инвестиций предприятий. — 2004.

І. О. Михальчук, магістрант
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана
(науковий керівник: Мельничук В. В.,
канд. екон. наук, доцент)

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТАТУТНОГО КАПІТАЛУ АКЦІОНЕРНИХ ТОВАРИСТВ

Подальший соціально-економічний розвиток агропромислового комплексу України вимагає швидкого переходу до використання структурно-інноваційної моделі розвитку економіки, яка передбачає прискорення нагромадження значних обсягів капіталу з метою реалізації численних інвестиційних проєктів та розробки новітніх технологій в усіх сферах життєдіяльності.

Відсутність єдиних організаційних і методичних підходів до бухгалтерського обліку статутного капіталу в системі управління акціонерними товариствами, а також наявність потенційних помилок щодо облікових оцінок статутного капіталу обумовили актуальність дослідження обраної теми

Розвиток ринкової економіки в Україні зумовлює поглиблене вивчення проблем діяльності суб'єктів підприємництва аграрного сектору, передусім, формування та використання статутного ка-